

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφιοποιημένο ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη απούλοποι μένη δήμανση και έκδοσή του, με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή: Αθήνα, 2025.04.10 08:22:08 EEST, Η Γραμματέας: MARIA GIANNIMPA

Αριθμός Απόφασης

828 /2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από το Δικαστή Αντώνιο Αραποστάθη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Αλεξάνδρα Ραπακούλια.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 12η Δεκεμβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Ι. Των εναγουσών: 1) του κατοίκου οδός , αριθμός με Α.Φ.Μ. και 2) του κατοίκου οδός .

αριθμός με Α.Φ.Μ. οι οποίες παραστάθηκαν διά του πληρεξούσιου δικηγόρου Λογοθέτη Ταγαρούλια – Παπακων/νου.

Των εναγομένων: 1) του κατοίκου οδός αρ. , 2) του κατοίκου οδός αρ. οι οποίοι παραστάθηκαν μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου και 3) Της ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην , επί της Λεωφ.

αριθμ. και όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου δικηγόρου .

ΙΙ. Των εναγόντων: 1) του κατοίκου , οδός , αριθμός με Α.Φ.Μ. και 2) του κατοίκου Αττικής, οδός , αριθμός

, με Α.Φ.Μ. , οι οποίοι παραστάθηκαν μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου

Των εναγομένων: 1) του , κατοίκου
Αττικής, οδός , αριθμός , με Α.Φ.Μ. , 2)
του , κατοίκου Αττικής, οδός ,
αριθμός , με Α.Φ.Μ. , οι οποίες δεν παραστάθηκαν και 3) της ανώνυμης
ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «

», με έδρα τη χλμ -
, με Α.Φ.Μ. , όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε
δια της πληρεξουσίας δικηγόρου .

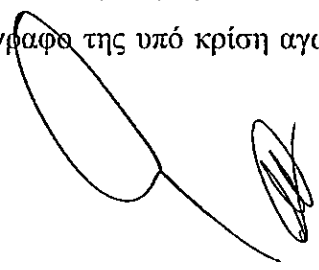
Ι. Οι ενάγουσες ζητούν να γίνει δεκτή η από 15-3-2024 αγωγή που κατατέθηκε
στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό με ΓΑΚ /2024 και ΕΑΚ /2024,
προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και
γράφτηκε στο πινάκιο.

ΙΙ. Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 08-11-2024 αγωγή που
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό ΓΑΚ: /2024 και ΕΑΚ:
/2024, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας
και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων
ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα
πρακτικά και τις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 294, 295 § 1 και 297 του Κ.Πολ.Δ.
προκύπτει ότι η παραίτηση του ενάγοντος από το δικόγραφο της αγωγής μπορεί να γίνει και
με προφορική δήλωση του, η οποία καταχωρείται στα πρακτικά και επιφέρει κατάργηση της
δίκης, χωρίς τη συναίνεση του εναγομένου, πριν ο ενάγων προχωρήσει στην προφορική
συζήτηση της ουσίας της υποθέσεως. Στην προκείμενη περίπτωση, οι ενάγοντες αμφοτέρων
των αγωγών, με δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων τους που καταχωρήθηκε στα
ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου τούτου,
παραιτήθηκαν από το δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής τους ως προς τα εναγόμενα φυσικά

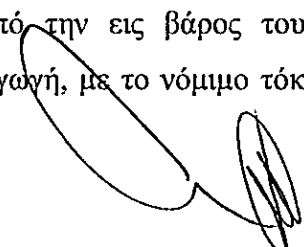
πρόσωπα, πριν από την έναρξη της συζήτησης της υποθέσεως. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί πως η υπό κρίση αγωγή δεν ασκήθηκε και επήλθε κατάργηση της δίκης ως προς αυτούς.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 246 του Κ.Πολ.Δ. "το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης μπορεί αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου να διατάξει την ένωση και συνεκδίκαση περισσότερων εκκρεμών ενώπιόν του δικών ανάμεσα στους ίδιους ή διαφορετικούς διαδίκους, αν υπάγονται στην ίδια διαδικασία και κατά την κρίση του διευκολύνεται ή επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης ή επέρχεται μείωση των εξόδων". Η συνεκδίκαση κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, αποσκοπεί στην ενοποίηση της διαδικασίας προς διευκόλυνση ή επιτάχυνση της διεξαγωγής της δίκης ή προς μείωση των εξόδων, αποτελούσα ειδικότερη εκδήλωση της αρχής της οικονομίας της δίκης, χωρίς όμως να επιφέρει καμία μεταβολή στις σχέσεις των διαδίκων των ενωμένων διαφορετικών δικών, οι οποίες διατηρούν την αυτοτέλειά τους (ΑΠ 1355/2004 Δνη 2005.1448, ΑΠ 632/2002 ΤΝΠΙ ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΠειρ 160/1995 ΕΝαυτΔ 1995.365). Στην προκείμενη περίπτωση φέρονται προς συζήτηση στην ίδια δικάσιμο: 1) η από 15-3-2024 και με αριθμό 34153/1359/2024 αγωγή και 2) η από 08-11-2024 και με αριθμό 153089/5792/2024 αγωγή, οι οποίες, σύμφωνα και με τα ανωτέρω εκτιθέμενα, πρέπει να συνεκδικασθούν.

3. Με την υπό κρίση από 15-3-2024 και με αριθμό 34153/1359/2024 αγωγή οι ενάγουσες εκθέτουν ότι από υπαιτιότητα του οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας ΥΖΚ-6302 ΙΧΕ αυτοκινήτου που ήταν ασφαλισμένο για τις προς τρίτους προκαλούμενες ζημιές στην εναγομένη ασφαλιστική εταιρία, προκλήθηκε στις 26-11-2022, αυτοκινητικό ατύχημα που είχε ως αποτέλεσμα να υποστεί ζημιές το με αριθμό κυκλοφορίας ΖΧΝ-7172 ΙΧΕ αυτοκίνητο που ανήκει στην αποκλειστική κυριότητα, νομή και κατοχή της δεύτερης ενάγουσας και να τραυματιστεί η πρώτη ενάγουσα. Για τους λόγους αυτούς ζητούν, μετά από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος τους από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους στο ακροατήριο που καταχωρήθηκε στα πρακτικά, αλλά και με τις νομίμως κατατεθειμένες προτάσεις του (άρθρο 295 § 1 και 297 ΚΠολΔ), να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στην πρώτη το συνολικό ποσό των 30.305,54 ευρώ παραιτούμενη από το κονδύλιο ποσού 450 ευρώ που αντιστοιχεί στην απώλεια των προσωπικών της αντικειμένων και στην δεύτερη το συνολικό ποσό των 7.500 ευρώ ως αποζημίωση για την θετική ζημία τους από το ένδικο ατύχημα αλλά και σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν από την εις βάρος τους αδικόπραξία, όπως τα επί μέρους κονδύλια αναλύονται στην αγωγή, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής του μέχρι την εξόφληση. Ζητούν, επίσης, να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η

απόφαση και να καταδικασθεί η εναγόμενη στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης. Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας προηγήθηκε η υποχρεωτική έγγραφη ενημέρωση των εναγουσών από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς (βλ. το άρθρο 3 § 2 του Ν. 4640/2019, καθώς και την σχετική από 10.3.2024 έγγραφη ενημέρωση), παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (βλ. άρθρα 14, 16 περ. 11, 22 και 25 § 2 του Κ.Πολ.Δ.), εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία του άρθρου 614 αριθμ. 6 του Κ.Πολ.Δ. και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 330 εδ. β', 346, 481 επ., 914, 929, 930 και 932 του Α.Κ., 2, 4, 9 και 10 του Ν. ΓπΝ/1911, 10 του Ν. 489/1976, 70 και 176 του Κ.Πολ.Δ.. Ωστόσο, μετά τον περιορισμό του αγωγικού αιτήματος από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, το αίτημα περί κηρύξεως της απόφασης που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστής, είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, διότι εκτελεστές είναι μόνο οι καταψηφιστικές δικαστικές αποφάσεις και όχι οι αναγνωριστικές (βλ. Νικολόπουλο σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, τόμος ΙΙ, έκδοση 2000, άρ. 904, αρ. 6). Πρέπει, επομένως, η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, χωρίς να απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου δεδομένου ότι οι ενάγουσες απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής αυτού κατ' άρθρ. 33 παρ. 1 και 2 του Ν. 4446/2016 μετά την ως άνω γενόμενη τροπή των κυρίων αιτημάτων παροχής έννομης προστασίας από καταψηφιστικά σε έντοκα αναγνωριστικά

4. Με την υπό κρίση από 08-11-2024 και με αριθμό 153089/5792/2024 αγωγή τους οι ενάγοντες εκθέτουν ότι από υπαιτιότητα της οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας ZZN-7172 ΙΧΕ αυτοκινήτου που ήταν ασφαλισμένο για τις προς τρίτους προκαλούμενες ζημιές στην εναγομένη ασφαλιστική εταιρία, προκλήθηκε, κατά την προαναφερόμενη ημερομηνία το ίδιο αυτοκινητικό ατύχημα που είχε ως αποτέλεσμα να υποστεί ζημιές το με αριθμό κυκλοφορίας YZK-6302 ΙΧΕ αυτοκίνητο που ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή στον δεύτερο ενάγοντα και να τραυματιστεί ο πρώτος. Για τους λόγους αυτούς ζητούν, μετά από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος τους από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου τους στο ακροατήριο που καταχωρήθηκε στα πρακτικά, αλλά και με τις νομίμως κατατεθειμένες προτάσεις της (άρθρο 295 § 1 και 297 ΚΠολΔ), να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα το συνολικό ποσό των 5.340 ευρώ και στην δεύτερο ενάγοντα το συνολικό ποσό των 3.659,40 ευρώ για την θετική ζημία τους από το ένδικο ατύχημα αλλά και σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν από την εις βάρος τους αδικοπραξία, όπως τα επί μέρους κονδύλια αναλύονται στην αγωγή, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ένδικης αγωγής μέχρι την

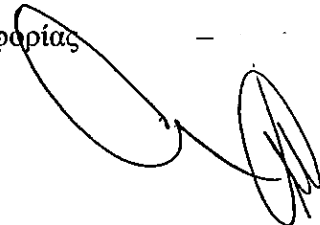
εξόφληση. Ζητούν, επίσης, να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η απόφαση και να καταδικασθεί η εναγόμενη στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης. Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας προηγήθηκε η υποχρεωτική έγγραφη ενημέρωση των εναγόντων από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς (βλ. το άρθρο 3 § 2 του Ν. 4640/2019, καθώς και την σχετική από 4.11.2024 έγγραφη ενημέρωση), παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (βλ. άρθρα 14, 16 περ. 11, 22 και 25 § 2 του Κ.Πολ.Δ.), εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία του άρθρου 614 αριθμ. 6 του Κ.Πολ.Δ. και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 330 εδ. β', 346, 481 επ., 914, 929, 930 και 932 του Α.Κ., 2, 4, 9 και 10 του Ν. ΓπΝ/1911, 10 του Ν. 489/1976, 70 και 176 του Κ.Πολ.Δ.. Ωστόσο, μετά τον περιορισμό του αγωγικού αιτήματος από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, το αίτημα περί κηρύξεως της απόφασης που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστής, είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, διότι εκτελεστές είναι μόνο οι καταψηφιστικές δικαστικές αποφάσεις και όχι οι αναγνωριστικές (βλ. Νικολόπουλο σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, τόμος II, έκδοση 2000, άρθρο 904, αριθμ. 6). Επομένως, πρέπει η υπό κρίση αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί εάν είναι βάσιμη και κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι μετά τον περιορισμό του συνόλου των κύριων αιτημάτων της από καταψηφιστικά σε έντοκα αναγνωριστικά, δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου (άρθρο 7 § 3 ν.δ. 1544/1942, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 33 ν. 4446/2016).

5. Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρος των εναγουσών που περιέχεται στα με αριθμό 22412/2024 πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, των οποίων η τήρηση έγινε με φωνοληψία (άρθρα 591 § 1, 256 §§ 1 & 3 ΚΠολΔ), από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, από τα οποία άλλα λαμβάνονται υπόψη ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα με πλήρη αποδεικτική δύναμη και άλλα εκτιμώνται για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, εφόσον επιτρέπεται η εμμάρτυρη απόδειξη (άρθρα 339, 393-395 ΚΠολΔ), ορισμένα από τα οποία μνημονεύονται ειδικά παρακάτω, χωρίς η ρητή αναφορά των εν λόγω εγγράφων να προσδίδει σε αυτά αυξημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά προσκομιζόμενα με επίκληση από τους διαδίκους έγγραφα, για τα οποία δεν γίνεται ειδική για το καθένα μνεία, τα οποία, έστω και αν δεν μνημονεύονται ειδικά, συνεκτιμώνται όλα ανεξαιρέτως ως ισοδύναμα για τον σχηματισμό της δικανικής κρίσης σχετικά με τους πραγματικούς ισχυρισμούς των διαδίκων, που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, χωρίς να παραλείπεται οποιοδήποτε από αυτά κατά την ουσιαστική

εκτίμηση της διαφοράς (ΑΠ 354/2017, ΑΠ 2081/2017, ΑΠ 324/2016, ΑΠ 330/2011, www.areiospagos.gr, ΜΕΦΑΘ 755/2020, ΜΕΦΑΘ 581/2019, ΝΟΜΟΣ), μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα έγγραφα της σχηματισθείσας ποινικής δικογραφίας, το υπ' αριθμ. πρωτ. 25.4.12.3022/26.11.2022 Δελτίο Οδικού Τροχαίου Ατυχήματος Υλικών Ζημιών του Α.Τ. Καλλιθέας και το από 26.11.2022 συμπληρωματικό Δελτίο Οδικού Τροχαίου Ατυχήματος Υλικών Ζημιών και το συνημμένο σχεδιάγραμμα, τα οποία εκτιμώνται ελεύθερα στην προκειμένη δίκη ως δικαστικά τεκμήρια (ΑΠ 1546/2010 ΕΠολΔ 2011. 119, ΑΠ 1286/2003 ΧρΙΔ 2004. 245, ΕφΠειρ 189/2015 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 781/2009 ΕφΑΔ 2009. 453, ΜΕΦΠειρ 543/2020, ΜΕΦΑΘ 4613/2019, ΜΕΦΑΘ 406/2018, ΝΟΜΟΣ), από τις προσκομιζόμενες με επίκληση φωτογραφίες και οπτικό υλικό από παρακείμενη κάμερα που εξομοιώνονται με ιδιωτικά έγγραφα και η γνησιότητά τους δεν αμφισβητείται (άρθρα 432, 444 § 1 αριθ. 3 & § 2, 448 § 2, 449 § 2, 453 § 1, 457 §§ 2 & 4 ΚΠολΔ, βλ. ΑΠ 845/2018, ΑΠ 1150/2018, ΑΠ 1133/2013, ΑΠ 1304/2013, www.areiospagos.gr, ΜΕΦΑΘ 755/2020, ΜΕΦΑΘ 581/2019, ΝΟΜΟΣ), από τους ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται στις προτάσεις των διαδίκων, από τους οποίους συνάγεται ανάλογα ομολογία ή άρνηση (άρθρο 261 ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα κατά περίπτωση παρακάτω αναφερόμενα, σε συνδυασμό και με τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη (άρθρα 591 § 1 και 336 § 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά για την κρινόμενη διαφορά: Την 26-11-2022 και περί ώρα 2:10' η οδηγούσε το με αριθμό κυκλοφορίας - Ι.Χ.Ε.

αυτοκίνητο, ιδιοκτησίας της δεύτερης ενάγουσας της υπό στοιχ. Ι αγωγής το οποίο ήταν ασφαλισμένο κατά το χρόνο του ατυχήματος για τις προς τρίτους προκαλούμενες, κατά την κυκλοφορία του, υλικές ζημιές και σωματικές βλάβες στην εναγόμενη ασφαλιστική εταιρία με την επωνυμία «.», στην περιοχή του , κινούμενη επί της Οδού

με κατεύθυνση από την οδό προς την οδό . Η οδός στον τόπο του κατωτέρω περιγραφόμενου ατυχήματος είναι ευθεία, μονής κατευθύνσεως με μια λωρίδα κυκλοφορίας και έχει συνολικό πλάτος οδοστρώματος 6,5 μέτρα, το όριο ταχύτητας ορίζεται σε 50 χλμ/ώρα, ενώ εκείνη τη χρονική στιγμή επικρατούσε σκότος, με επαρκή τεχνητό φωτισμό και η κίνηση των οχημάτων ήταν αραιή. Η εν λόγω οδός διασταυρώνεται κάθετα με την λεωφόρο , η οποία είναι οδός διπλής κατεύθυνσης με μια λωρίδα κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση συνολικού πλάτους οδοστρώματος 8 μέτρων, προ δε της διασταύρωσης των δύο οδών υπάρχει στην οδό ρυθμιστική πινακίδα Ρ-2 (ΣΤΟΠ). Κατά τον ίδιο ως άνω χρόνο, ο , οδηγός του με αριθμό κυκλοφορίας - Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας του

, το οποίο ήταν ασφαλισμένο κατά το χρόνο του ατυχήματος για τις προς τρίτους προκαλούμενες, κατά την κυκλοφορία του, υλικές ζημιές και σωματικές βλάβες στην ασφαλιστική εταιρία με την επωνυμία « », κινείτο επί της Λεωφόρου με κατεύθυνση από τη Λεωφόρο προς την οδό , δηλαδή με κατεύθυνση πορείας από δεξιά προς αριστερά σε σχέση με την πορεία της πρώτης. Όταν η πρώτη έφθασε στο σημείο της διασταύρωσης των δύο οδών ακινητοποίησε το όχημα της προ της διασταύρωσης αναμένοντας να διέλθουν δύο αυτοκίνητα που κινούνταν στο ρεύμα κυκλοφορίας της λεωφόρου προς την λεωφόρο , ενώ στη συνέχεια ξεκίνησε με χαμηλή ταχύτητα να διασχίζει κάθετα το οδόστρωμα της λεωφόρου με σκοπό να συνεχίσει την πορεία της στην οδό προς την οδό . Ωστόσο, ενώ είχε διασχίσει το ένα ρεύμα κυκλοφορίας της λεωφόρου ,

και βρισκόταν επί του ρεύματος κυκλοφορίας με κατεύθυνση από τη Λεωφόρο προς την οδό , παρεμβλήθηκε στην πορεία του με αριθμό κυκλοφορίας -

I.X.E. αυτοκινήτου που κινείτο επί του εν λόγω ρεύματος, το οποίο επέπεσε με το εμπρόσθιο μέρος του στη δεξιά πλάγια πλευρά του στη δε συνέχεια το με αριθμό κυκλοφορίας - I.X.E. αυτοκίνητο της πρώτης περιστράφηκε επί του οδοστρώματος και κατέληξε επί του πεζοδρομίου του ρεύματος κυκλοφορίας προς την οδό της λεωφόρου , ενώ το με αριθμό κυκλοφορίας - I.X.E.

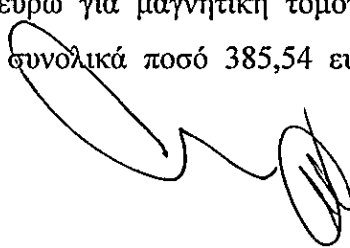
αυτοκίνητο ακινητοποιήθηκε σε απόσταση περίπου 20 μέτρων επί του ίδιου πεζοδρομίου, όπου ανατράπηκε. Υπό τις ανωτέρω συνθήκες το τροχαίο αυτό ατύχημα οφείλεται σε συγκλίνουσα αμέλεια τόσο της οδηγού του υπ' αριθμ. κυκλοφορίας - I.X.E. αυτοκινήτου, όσο και του οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας - I.X.E. αυτοκινήτου, διότι αμφότεροι παρέβησαν διατάξεις του Κ.Ο.Κ. (Ν. 2696/1999) και δεν επέδειξαν την επιμέλεια που θα επεδείκνυε ο μέσος συνετός οδηγός αυτοκινήτου υπό τις ίδιες περιστάσεις (βλ. άρθρο 330 εδ. β' του Α.Κ.), συντελώντας με την αμελή συμπεριφορά τους στην επέλευση του ανωτέρω ατυχήματος. Ειδικότερα, στην επέλευση του ως άνω αυτοκινητικού ατυχήματος συντέλεσε κατά ποσοστό 50% η οδηγός του υπ' αριθμ. κυκλοφορίας - I.X.E. αυτοκινήτου, η οποία δεν έδειξε κατά την οδήγηση του εν

λόγω οχήματος την επιμέλεια που θα επεδείκνυε κάθε μέσος συνετός οδηγός αυτοκινήτου (άρθρο 330 εδ. β' του Α.Κ.) και κινούμενη παρανόμως, ήτοι κατά παράβαση των άρθρων 4 § 1 και 3, 12 § 1, 19 § 1 και 2 και 26 § 4 του Ν. 2696/1999 (Κ.Ο.Κ.), δεν οδηγούσε με σύνεση και διαρκώς τεταμένη την προσοχή της, δεν είχε τον πλήρη έλεγχο του οχήματός της, δεν ρύθμιζε την ταχύτητα του οχήματός της με βάση τις περιστάσεις και τις συνθήκες

κυκλοφορίας κατά τρόπον ώστε να είναι σε θέση να διακόψει την πορεία του οχήματός της μπροστά από οποιοδήποτε εμπόδιο, το οποίο βρίσκεται στο ορατό από αυτήν τμήμα της οδού αλλά διέσχισε την διασταύρωση, χωρίς προηγουμένως να ελέγξει ότι δεν υπάρχει άλλο όχημα και να του παραχωρήσει προτεραιότητα μολονότι η θέα δεν περιοριζόταν από κάποιο εμπόδιο και υπήρχε επαρκής τεχνητός φωτισμός, με αποτέλεσμα να παρεμβληθεί στην πορεία του κινούμενου επί της ανωτέρω οδού με αριθμό κυκλοφορίας - I.X.E. αυτοκινήτου.

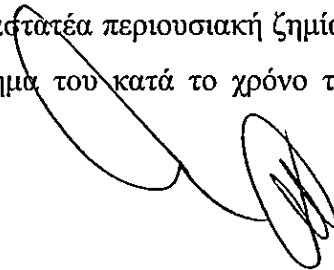
Στην επέλευση, όμως, του ως άνω τροχαίου ατυχήματος συντέλεσε κατά ποσοστό 50% και η αμελής συμπεριφορά του οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας YZK - 6302 I.X.E. αυτοκινήτου, ο οποίος παρανόμως και αμελώς, κατά παράβαση των άρθρων 12 § 1 και 19 §§ 1 & 2 του Κ.Ο.Κ. (Ν. 2696/1999), είχε αναπτύξει υπερβολική για τις περιστάσεις ταχύτητα, που υπερέβαινε κατά πολύ το ισχύον όριο των 50 χλμ/ώρα, δεν οδηγούσε με διαρκώς τεταμένη την προσοχή του και δεν είχε τον πλήρη έλεγχο του οχήματός του ώστε να μπορεί σε κάθε στιγμή να εκτελεί τους απαιτούμενους χειρισμούς, με συνέπεια να μην αντιληφθεί εγκαίρως την κίνηση της οδηγού του υπ' αριθμ. κυκλοφορίας - I.X.E.

αυτοκινήτου, μολονότι η οδός ήταν ευθεία και η ορατότητα δεν περιοριζόταν, να αιφνιδιαστεί και τελικώς να συγκρουστεί με το έτερο όχημα, ενώ σε διαφορετική περίπτωση, εάν τηρούσε το ισχύον όριο ταχύτητας είτε θα είχε καταφέρει να ακινητοποιήσει εγκαίρως το όχημα του, είτε θα είχε μειώσει αρκετά την ταχύτητα του ώστε η σύγκρουση που θα επέρχετο θα ήταν όλως ελαφρά. Εξάλλου, ενδεικτικό της ταχύτητας που είχε αναπτύξει ο οδηγός του με αριθμό κυκλοφορίας - I.X.E. αυτοκινήτου είναι και το γεγονός ότι κατέληξε σε απόσταση τουλάχιστον 20 μέτρων από τη σημείο της σύγκρουσης, η οποία ασφαλώς θα ήταν μεγαλύτερη εάν δεν ακινητοποιείτο από το δένδρο που υπήρχε επί του πεζοδρομίου και ανατράπηκε, επιπλέον δε από την επισκόπηση του προσκομιζόμενου οπτικού υλικού που ελήφθη από παρακείμενη κάμερα από πρατήριο καυσίμων, φαίνεται το εν λόγω όχημα να κινείται με ταχύτητα που καταφανώς υπερβαίνει αυτή των 50 χλμ/ώρα, αλλά και των υπολοίπων αυτοκινήτων που καταγράφηκαν να κινούνται λίγο πριν από τη στιγμή του επίδικου ατυχήματος στην εν λόγω λεωφόρο. Εξ αιτίας της σύγκρουσης η οδηγός του με αριθμό κυκλοφορίας - I.X.E. αυτοκινήτου μεταφέρθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο ΚΑΤ, όπου διαπιστώθηκε ότι είχε υποστεί μώλωπες και αφού ετέθη ανάρτηση στην αριστερή χείρα εξήλθε του ανωτέρω Νοσοκομείου, φέροντας μαλακό αυχενικό κολάρο, ενώ της έγινε σύσταση για διεξαγωγή φυσικοθεραπειών. Εξ αιτίας του τραυματισμού της η πρώτη ενάγουσα της υπό στοιχ. Ι αγωγής κατέβαλε το ποσό των 100 ευρώ για ιατρικές επισκέψεις, το ποσό των 35,54 ευρώ για μαγνητική τομογραφία, το ποσό των 250 ευρώ για δέκα φυσικοθεραπείες και συνολικά ποσό 385,54 ευρώ για το οποίο πρέπει να αποζημιωθεί.

Ωστόσο, δεν αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα, εξαιτίας του ως άνω τραυματισμού της δεν μπορούσε να αυτοεξυπηρετηθεί και χρειαζόταν κάποιο πρόσωπο να της παρέχει υπηρεσίες οικιακής βοηθού και κατά συνέπεια το αιτούμενο κονδύλι πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο, δεδομένου ότι ο τραυματισμός της ήταν ελαφρύς, δεν της συστήθηκε κλινοστατισμός ή ακινησία, ούτε το χρονικό διάστημα για το οποίο λάμβανε αναρρωτικές άδειες συνεπάγεται αδυναμία προς αυτοεξυπηρέτηση. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η β' ενάγουσα είναι κύρια του με αριθμό κυκλοφορίας . . . Ε.Ι.Χ. αυτοκινήτου, το οποίο υπέστη υλικές ζημιές για την αποκατάσταση των οποίων απαιτείται να δαπανήσει ποσό 9.000 € τουλάχιστον, πλην όμως η αξία του εν λόγω οχήματος εργοστασίου κατασκευής , τύπου , κυλινδρισμού 999 κ.εκ. με ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας το έτος υπολογίζεται σε 6.500€. Κατά τα ανωτέρω γενόμενα δεκτά, η ζημία που υπέστη το όχημα υπερβαίνει ουσιαστικά την αξία του κατά τον χρόνο της σύγκρουσης. Κατά συνέπεια αποδεικνύεται ότι είναι ασύμφορη οικονομικά η αποκατάσταση των βλαβών του συγκεκριμένου οχήματος, το οποίο, κατά την οικονομική έννοια της καταστροφής, κρίνεται ολοσχερώς κατεστραμμένο μετά την σύγκρουση (πάγια νομολογία βλ. και Αθ. Κρητικό Αποζημίωση από Τροχαία Αυτοκινητικά Ατυχήματα εκδ. 1998, § 783 επ. 787 με τις εκεί παραπομπές), γενομένου δεκτού του σχετικού ισχυρισμού της ενάγουσας ως ουσία βάσιμου. Συνεπώς ο ιδιοκτήτης αυτού δεν δύναται να αναζητήσει από την εναγομένη δαπάνες που αν πραγματοποιηθούν θα ξεπερνούν ουσιαστικά την αγοραστική αξία αυτού, παρά μόνον μέχρι του ποσού της αγοραστικής αξίας αυτού, ποσό για το οποίο ευθύνεται σε αποκατάσταση. Επομένως, η αποκαταστατέα περιουσιακή ζημία της ενάγουσας συνίσταται στην αγοραστική αξία που είχε το όχημα του κατά το χρόνο του ατυχήματος, αφαιρουμένης της αξίας των υπολειμμάτων του που υπολογίζεται στο ποσό των 500€, ήτοι 6.000 €. Επομένως το σύνολο της περιουσιακής ζημίας της πρώτης ενάγουσας ανέρχεται στο ποσό των 385,54 ευρώ, από το οποίο πρέπει να αφαιρεθεί το ποσοστό συνυπαιτιότητάς της ως προς την πρόκληση του επίδικου ατυχήματος και επομένως απομένει ποσό $(385,54 - 50\%) = 192,77$ ευρώ, για το οποίο πρέπει να αποζημιωθεί, ενώ το σύνολο της περιουσιακής ζημίας της δεύτερης ενάγουσας ανέρχεται στο ποσό των 6.000 ευρώ, από το οποίο πρέπει να αφαιρεθεί το ποσοστό συνυπαιτιότητάς της προστιθείσας οδηγού ως προς την πρόκληση του επίδικου ατυχήματος και επομένως απομένει ποσό $(6.000 - 50\%) = 3.000$ ευρώ, για το οποίο πρέπει να αποζημιωθεί. Εκτός όμως από την ανωτέρω περιουσιακή ζημία, οι ενάγουσες υπέστησαν και ηθική βλάβη από το ένδικο ατύχημα, για την ικανοποίηση της οποίας το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έλαβε χώρα το ένδικο ατύχημα, το

βαθμό του πταίσματος και την ευθύνη του εναγομένου οδηγού, το βαθμό του πταίσματος και την ευθύνη της πρώτης ενάγουσας ως προς την επέλευση του επίδικου τροχαίου ατυχήματος, την έκταση και το είδος των σωματικών βλαβών, του σωματικού άλγους και της ταλαιπωρίας από τον τραυματισμό, της εν γένει διατάραξης της κοινωνικής και προσωπικής του ζωής από τον τραυματισμό αυτό, την υλική απώλεια από την καταστροφή του οχήματος και της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεώς των φυσικών προσώπων, (όχι και της εναγομένης ασφαλιστικής εταιρίας της οποίας η ευθύνη είναι εγγυητική), κρίνει ότι πρέπει να επιδικασθεί στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των 3.000 ευρώ και στην δεύτερη το ποσό των 300 ευρώ, μετά τη στάθμιση των ανωτέρω κατά το νόμο στοιχείων (άρθρο 932 του ΑΚ). Περαιτέρω εξαιτίας της ίδιας σύγκρουσης ο οδηγός του με αριθμό κυκλοφορίας ΙΧΕ αυτοκινήτου μεταφέρθηκε επίσης στο νοσοκομείο ΚΑΤ όπου διαπιστώθηκε ότι είχε υποστεί θλάση θώρακα που αντιμετωπίστηκε συντηρητικά και έλαβε εξιτήριο, αφού το δόθηκε αναρρωτική άδεια διάρκειας τριών ημερών, η οποία την 5-12-2022 παρατάθηκε για επιπλέον επτά ημέρες κατόπιν επανεξέτασης. Ωστόσο, δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων, εξαιτίας του ως άνω τραυματισμού του δεν μπορούσε να αυτοεξυπηρετηθεί και χρειαζόταν κάποιο πρόσωπο να του παρέχει υπηρεσίες οικιακής βοηθού και κατά συνέπεια το αιτούμενο κονδύλι πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο, δεδομένου ότι δεν του συστήθηκε κλινοστατισμός ή ακινησία, ούτε το χρονικό διάστημα για το οποίο λάμβανε αναρρωτικές άδειες συνεπάγεται αδυναμία προς αυτοεξυπηρέτηση. Εξάλλου, αποδείχθηκε ότι ο β' ενάγων της υπό στοιχείο II αγωγής είναι ιδιοκτήτης του με αριθμό κυκλοφορίας ΙΧΕ αυτοκινήτου το οποίο υπέστη εκτεταμένες υλικές ζημιές για την αποκατάσταση των οποίων απαιτείται να δαπανήσει το συνολικό ποσό των 3.750 ευρώ, πλην όμως η αξία του εν λόγω οχήματος εργοστασίου κατασκευής , τύπου , κυλινδρισμού 1.299 κ.εκ. με ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας το έτος υπολογίζεται σε 2.000€. Κατά τα ανωτέρω γεγόμενα δεκτά, η ζημία που υπέστη το όχημα υπερβαίνει ουσιαστικά την αξία του κατά τον χρόνο της σύγκρουσης. Κατά συνέπεια αποδεικνύεται ότι είναι ασύμφορη οικονομικά η αποκατάσταση των βλαβών του συγκεκριμένου οχήματος, το οποίο, κατά την οικονομική έννοια της καταστροφής, κρίνεται ολοσχερώς κατεστραμμένο μετά την σύγκρουση (βλ. ο.π), γενομένου δεκτού του σχετικού ισχυρισμού του ενάγοντος ως ουσία βάσιμου. Συνεπώς ο ιδιοκτήτης αυτού δεν δύναται να αναζητήσει από την εναγομένη δαπάνες που αν πραγματοποιηθούν θα ξεπερνούν ουσιαστικά την αγοραστική αξία αυτού, παρά μόνον μέχρι του ποσού της αγοραστικής αξίας αυτού, ποσό για το οποίο ευθύνεται σε αποκατάσταση. Επομένως, η αποκαταστάσιμη περιουσιακή ζημία του ενάγοντος συνίσταται στην αγοραστική αξία που είχε το όχημα του κατά το χρόνο του ατυχήματος, ήτοι 2.000 €. Επομένως το

σύνολο της περιουσιακής ζημίας του δεύτερου ενάγοντος ανέρχεται στο ποσό των 2.000 ευρώ, πλέον ποσού 159,40 ευρώ για μεταφορά και φύλαξη του οχήματος, από το οποίο πρέπει να αφαιρεθεί το ποσοστό συνυπαιτιότητάς του προστήσαντος αυτού ως προς την πρόκληση του επίδικου ατυχήματος και επομένως απομένει ποσό $(2.159,40 - 50\%) = 1.079,70$ ευρώ, για το οποίο πρέπει να αποζημιωθεί. Εκτός όμως από την ανωτέρω περιουσιακή ζημία, οι ενάγοντες υπέστησαν και ηθική βλάβη από το ένδικο ατύχημα, για την ικανοποίηση της οποίας το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έλαβε χώρα το ένδικο ατύχημα, το βαθμό του πταίσματος και την ευθύνη της εναγομένης οδηγού, το βαθμό του πταίσματος και την ευθύνη του πρώτου ενάγοντος ως προς την επέλευση του επίδικου τροχαίου ατυχήματος, την έκταση και το είδος των σωματικών βλαβών, του σωματικού άλγους και της ταλαιπωρίας από τον τραυματισμό, της εν γένει διατάραξης της κοινωνικής και προσωπικής του ζωής από τον τραυματισμό αυτό, την υλική απώλεια από την καταστροφή του οχήματος και της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεώς των φυσικών προσώπων, (όχι και της εναγομένης ασφαλιστικής εταιρίας της οποίας η ευθύνη είναι εγγυητική), κρίνει ότι πρέπει να επιδικασθεί στον πρώτο ενάγοντα το ποσό των 3.000 ευρώ και στον δεύτερο το ποσό των 300 ευρώ, μετά τη στάθμιση των ανωτέρω κατά το νόμο στοιχείων (άρθρο 932 του ΑΚ).

6. Επομένως, κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω, πρέπει η από 15-3-2024 και με αριθμό/2024 αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στην πρώτη ενάγουσα ως αποζημίωση το συνολικό ποσό των $(192,77 + 3.000) = 3.192,77$ € και στην δεύτερη ενάγουσα το συνολικό ποσό των $(3.000 + 300) = 3.300$ ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφισθούν κατά ένα μέρος λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρο 178 και 191 § 2 ΚΠολΔ) και να επιβληθεί μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγουσών σε βάρος της εναγομένης, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης. Ακολούθως πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και η από 08-11-2024 και με αριθμό/2024 αγωγή και να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα ως αποζημίωση το συνολικό ποσό των 3.000 € και στον δεύτερο το συνολικό ποσό των $(1.079,70 + 300) = 1.379,70$ € με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφισθούν κατά ένα μέρος λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρο 178 και 191 § 2 ΚΠολΔ) και να επιβληθεί μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγουσών σε βάρος της εναγομένης, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης.

διατακτικό της απόφασης. Σημειώνεται ότι όλα τα ποσά πρέπει να επιδικασθούν με το νόμιμο τόκο υπερημερίας και όχι επιδικίας κατ' αποδοχή της ένστασης των εναγομένων, λόγω της εύλογης αμφιβολίας ως προς το αποτέλεσμα της δίκης όπως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι το επίδικο ατύχημα οφείλεται σε συνυπαιτιότητα αμφοτέρων των διαδίκων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ καταργημένη τη δίκη αμφοτέρων των αγωγών ως προς τα εναγόμενα φυσικά πρόσωπα.

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ: 1) την από 15-3-2024 και με αριθμό 11/2024 αγωγή και 2) την από 08-11-2024 και με αριθμό 21/2024 αγωγή, αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την με αριθμό 11/2024 αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στην πρώτη ενάγουσα το συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων εκατόν ενενήντα δύο ευρώ και εβδομήντα επτά λεπτών (3.192,77) και στην δεύτερη ενάγουσα το συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων τριακοσίων ευρώ (3.300) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση του ποσού.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης τα δικαστικά έξοδα των εναγουσών, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την με αριθμό 21/2024 αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα το συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ (3.000) και στον δεύτερο ενάγοντα το συνολικό ποσό των χιλίων τριακοσίων εβδομήντα εννέα ευρώ και εβδομήντα λεπτών (1.379,70) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση του ποσού.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 11 Απριλίου 2025.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ

..... Η ΠΑΡΟΥΣΑ
ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΙΜΗ